

РЕШЕНИЕ

№ 8678

гр. София, 13.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5984** по описа за **2024** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от К. Д. К., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.1, ап.3 чрез адв. С. К. със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.5, офис 3 срещу Решение от 22.04.2024г. на СРС, НО, 132 с-в, постановено по НАХД №290/2024г по описа на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление №11-01-355 от 01.11.2022г, издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на основание чл.253, ал.1, вр. чл.261, ал.2 от ЗОП на К. Д. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5000 лева за нарушение на чл.70, ал.7, т.2 и т.3, б. „б“ от ЗОП.

Навеждат се доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от пълномощник, като поддържа жалбата. Позовава се също и на изтекла абсолютна погасителна давност и счита, че това се явява пречка за продължаване на

административнонаказателното производство и е основание за неговото прекратяване. В условията на алтернативност моли съда да отмени решението на основанията, подробно изложени в касационната жалба. Не претендира присъждане на разноски. Ответникът – Директор на Агенция за държавна финансова инспекция, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана и да потвърди като правилно и законосъобразно решението на СРС. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, като провери служебно съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Предмет на спора пред Софийски районен съд е НП № 11-01-355 от 01.11.2022г, издадено от Директора на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което на основание чл.253, ал.1 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ на К. Д. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5000 лева за нарушение на чл.70, ал.7, т.2 и т.3, б. „б“ от ЗОП, изразяващо се в това, че на 13.08.2020г в [населено място] с решение №СОА20-РД93-114/13.08.2020г е утвърдил методика за оценка на офертите в процедура по възлагане на обществена поръчка по реда на ЗОП с предмет: „Техническа поддръжка, ремонтно-възстановителни дейности, основен ремонт и изграждане на публично осветление на територията на Столична община“ по обособени позиции, която не дава възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения от офертите и не осигурява достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне оценката по всеки показател. Нарушението на чл.70, ал.7, т.2 и т.3, б. „б“ от ЗОП е установено при проверка, извършена от финансова инспекция на СО.

СРС приема, че при издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установява, че К. Д. К. е извършил вмененото му нарушение на чл.70, ал.7, т.2 и т.3, б. „б“ от ЗОП.

Решението е неправилно като резултат поради изтекла абсолютна погасителна давност.

Съгласно чл. 11 ЗАНН по въпросите на обстоятелствата, изключващи административнонаказателната отговорност, се прилагат разпоредбите на общата част

на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Същевременно, тъй като препращането по чл. 11 ЗАНН е към всички изключващи отговорността обстоятелства, уредени в общата част на НК: а) основанията, изключващи санкционирането и изтърпяването на наказанието; б) основанията за освобождаване от отговорност; в) основанията за освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и е без съмнение обстоятелство, изключващо наказателната отговорност – тъй като тя може да се осъществи само чрез наказателния процес, прекратяването му с изтичане на давността осуетява тази отговорност и като краен резултат я погасява. Същевременно ЗАНН няма собствена регламентация по този въпрос, поради което уредбата относно погасяването на наказателното преследване по давност от общата част на НК е субсидиарно приложима в административнонаказателния процес съгласно чл. 11 ЗАНН (Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВКС и ВАС по т. д. 1/2014 г.).

С изтичането на предвидената от закона погасителната давност се изключва всяко административнонаказателно производство - чл. 79, ал. 1, т. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН. Така административнонаказателната отговорност се погасява, тъй като извън рамките ѝ нейното осъществяване не е допустимо. Последиците са както процесуални, така също и материалноправни – тя погасява ангажирането на отговорността – наказателна или административнонаказателна на нарушителя, но и пречатства санкционирането му. При положение, че законодателят е предвидил, че с изтичане на сроковете за реализирането ѝ, наказателната отговорност за престъпления се преклудира, по аргумент на по-силното основание това важи по идентичен начин и за административнонаказателната отговорност за административни нарушения. Продължителността на давността за тях съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК вр. чл. 11 ЗАНН е 3 години. Съгласно чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН срокът ѝ тече от довършването им. Спира съгласно чл. 81, ал. 1 НК вр. чл. 11 ЗАНН, когато преследването зависи от разрешаването на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. Прекъсва се по чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН с всяко действие на надлежните органи, предприето към санкционираното лице, след което почва да тече нова давност. Независимо колко пъти и/или за какъв период от време давността е спирана и прекъсвана, обаче, съгласно чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 от ЗАНН производството по вменена отговорност на всяко едно административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с една втора надвишава този по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК вр. чл. 11 НК. В отсъствието на норма в ЗАНН за абсолютната погасителна давност и предвид препращането по чл. 11 ЗАНН, субсидиарно приложими са чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК.

В случая с НП № 11-01-355/01.11.2022г, издадено от С. А. Б. на длъжност Директор на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на основание чл.253,ал.1 от Закона за обществените поръчки /изм. ДВ бр.86 от 2018г, в сила от 01.03.2019г/ във връзка с чл.257 от ЗОП, във връзка с чл.259, във връзка с чл.261, ал.2 от ЗОП и Заповед №ЗМФ-674/05.08.2022г на министъра на финансите, на К. Д. К.-зам. Кмет на СО и лице по смисъла на чл.7, ал.1 от ЗОП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5000лв. за това, че на 13.08.2020г в [населено място] е утвърдил методика за оценка на офертите, която не дава възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения от офертите и не осигурява достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател, с което е нарушил разпоредбата на чл.70, ал.7, т.3 и т.3, б. „б“ от Закон за обществените поръчки /обн ДВ бр.13/2016г, в сила от 15.04.2016г/

Нарушението е извършено на 13.08.2020г, тъй като на тази дата с Решение №СОА20-РД93-114/13.08.2020г е утвърдил незаконосъобразната според АНО методика за оценка на офертите по обществената поръчка. Това именно е моментът, от който започва да тече давността за административнонаказателното преследване съгласно чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН. Според правната уредба, в сила по време на извършването му и затова приложима съгласно чл. 3, ал. 1 ЗАНН, абсолютната давност е 4 години и 6 месеца (3 години по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г.) вр. чл. 11 ЗАНН с половината от тези 3 години, равняваща се на 1 година и 6 месеца по чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН). Така при начален момент 13.08.2020 г., срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (изм., ДВ, бр. 26 от 2010) вр. чл. 11 ЗАНН от 4 години и 6 месеца е изтекъл на 13.02.2025 г. Не подлежи на удължаване вследствие на спиране или прекъсване на течението ѝ с каквито и да е процесуални действия в досъдебната и/или съдебната фаза на административнонаказателния процес. Няма нормативни изключения, заради които да не важи.

Приложимата в случая погасителна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г.) вр. чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН е изтекла на 13.02.2025 г. Давността подлежи на прилагане служебно, тъй като с изтичането ѝ държавата губи материалното си право и да наложи наказание на дееца, и да изпълни вече наложеното такова (Тълкувателно постановление № 1/15 г. на ВКС и ВАС). Давността погасява административнонаказателната отговорност, тъй като прави недопустимо административнонаказателното производство, в рамките което тя може да се осъществява.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 22.04.2024г., постановено по НАХД №290/2024г по описа на Софийски районен съд, НО, 132-ри състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 11-01-355 от 01.11.2022 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство поради изтекла абсолютна погасителна давност.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: